

Directiva sobre comerç electrònic: control de continguts

Pablo Salvador Coderch i Juan Antonio Ruiz García

El Diari Oficial de les Comunitats Europees de 17.7.2000 va publicar la [Directiva 2000/31/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny del 2000, relativa a determinats aspectes jurídics dels serveis de la societat de la informació, en particular el comerç electrònic en el mercat interior \(Directiva sobre el comerç electrònic\)](#).

Segons el seu art. 15, titulat "Inexistència de obligació general de supervisió",

"Los estados miembros no impondrán a los prestadores de servicios una obligación general de supervisar los datos que transmitan o almacenen, ni una obligación general de realizar búsquedas activas de hechos o circunstancias que indiquen actividades ilícitas, respecto de los servicios contemplados en los artículos 12, 13 y 14" [serveis de transmissió, emmagatzamament i allotjament de dades, respectivament].

Això implica que les obligacions de supervisió es podran imposar només en casos específics.

D'acord amb l'anterior, les mesures que adoptin els diferents estats membres per controlar els serveis dels prestadors a què fa referència la Directiva, **d'aplicar-se extraterritorialment**, poden reduir gairebé a zero la informació disponible a la xarxa.

Un bon exemple d'això l'hem vist ja a França: el Tribunal d'Alta Instància de París ([Tribunal de Grande Instance, Ordonnance de Référé de 20.11.2000, Lliga Contra el Racisme i l'Antisemitisme -LICRA- i Unió d'Estudiants Jueus de França -UEJF- v. Yahoo!](#)) ha obligat el portal nord-americà Yahoo! a posar filtres de software per evitar que usuaris francesos accedeixin a les pàgines nord-americanes de [Yahoo Auctions](#) a les que es subhasten records de l'època nazi, malgrat que els servidors no estiguin ubicats a França sinó a Santa Clara, Califòrnia. A més, el tribunal francès ha imposat a Yahoo! una multa diària (*astreinte*) de 13.000 \$ US per cada dia de retard, després del 20 de febrer del 2001, en el compliment de la resolució judicial. Yahoo! ha acatat part de la resolució i ha retirat milers d'articles relacionats amb grups que inciten a l'odi (objectes de simbologia nazi, del Ku Klux Klan i d'altres *hate groups*).

Un cas semblant s'ha donat a [Argentina](#) (decisió del "Juez en lo Civil Federal nº 2 de San Martín", que ha obligat a barrar l'accés de ciutadans argentins al sector de subhastes del portal Yahoo! on s'ofereixen objectes amb simbologia nazi) i, amb alguna modificació, a [Alemanya](#) (Sentència del Tribunal Suprem Alemany -*Bundesgerichtshof*-, 12.12.2000 Aktenzeichen 1 StR 184/00 -1. Senat für Strafrecht- que ha condemnat un ciutadà australià per negar, en una [web australiana](#), l'holocaust).

A banda del problema jurídic de jurisdicció, es planteja el tècnic dels filtres i controls previs a Internet. Aquest tema ha estat tractat per [Lawrence Lessig](#), catedràtic a [Stanford](#), en un treball de 1998 titulat "[What Things Regulate Speech: CDA 2.0 vs. Filtering](#)", el punt de partida del qual és [Crawford v. Lungren](#) (96 F.3d 380 (1996)), un cas

de venda de revistes pornogràfiques a màquines expenedores, disposades als carrers de Califòrnia, que no discriminaven l'edat del comprador.